

גבעת-חיים

25 ✓

עלון כנימי

הקיבוץ המאוחד

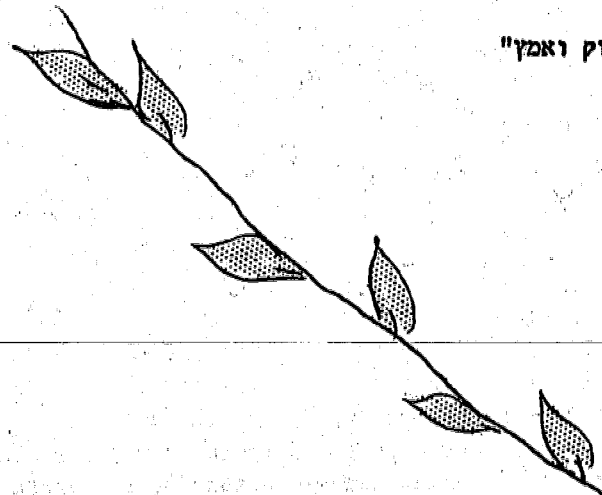
עלון מס. 1023

י"ט כסלו תשל"ד
14/12/73

ואלה הבנים שהתגייסו לצה"ל או להדרכה בנוער:

יהודית בלאו	גרעין בנים בהיאחזות גילגל
חנה מדר	תנועת הנוער ברמת-אביב
נוגה שחר	נח"ל
מזורביץ בחיה	צה"ל
נס רבקה	צה"ל
רחל ביתן	צה"ל
זהבה הירשל	צה"ל
שמאי וייסהוס	חיל שריון
מאיר אליהו	חיל חימוש
עומרי חרש	חיל חימוש
אמיר גלר	חטיבת בני הקיבוצים
ניסן יוסף חי	קורס טייס
זכריה וולף	חיל קשר
עמית בירן	קורס טיס
ישעיהו בן-אהרון	חיל שריון
ארנון דור	חיל שריון

בירכת המשק שלוחה להם "חזק ואמץ"

אחר הנהלתה

כאילו קבלו

עם ישראל גלר:

שאלה: המלחמה הזאת, מלחמת יום היפורים, לדעתך, אפשר היה למנוע אותה?
תשובה: במלחמת ששת הימים הנחלנו תבוסה לצאוח מצרים, סוריה וירדן שהיתה עבורם משפילה. אחרי המלחמה ההיא נשארה בשליטתנו אוכלוסיה ערבית של למעלה ממיליון נפש (וזה פרט לאלה שנטשו את השטחים בעקבות המלחמה), מצב זה נתמשך למעלה מ-6 שנים ללא תזוזה לקראת פיתרון מדיני כלשהו מבחינתם של הערבים. כל זה גרם בהכרח לכך שמבחינתם של הערבים המלחמה הזאת שהיה בלתי נמנעת. מדינות ערב, אשר נפגעו ישירות ממלחמת 6 הימים שאפנו להחזיר לעצמם את הטריטוריות שאבדו להם - ולא אח כבודם בלבד - אם כי, בסולם הערכין המקובל בעולם הערבי עניין החזרת הכבוד שהושפל, תופש מקום גבוה ביותר. במשך השנים הללו ידעו מדינות ערב, אשר נפגעו ישירות מהמלחמה, ובייחוד מצרים, להפוך את המאבק בישראל לעניין כל ערבי - חרף האופי השונה של המשטרים במדינות הללו והאורייאנטציה הפוליטית הגלובלית שלהן - החל מלוב, עיראק וסוריה וגומר בסעודיה, מרוקו ונסיכויות המפרץ הפרסי, הלך והתגבר גוש מלוכד המכוון נגד ישראל.

שאלה: מבחינה מדינית היתה בהתקפה הצבאית של ארצות ערב הפתעה?

תשובה: יש לומר שההליך זה של התגברות והתלכדות הגוש הערבי נחהוהוה לנגד עינינו ולנגד כל העולם מבלי שמישהו יהיה נצרך למודיעין ולליבון. גם הדיבורים על עימות שוטאלי עם האוייב ולפעולות ההכנה הכוללות ומקיפות הנעשות - היתה בבחינת מנגינה נשנית וחוזרת במשך 3 השנים האחרונות לפחות. כל זאת ידענו ושמענו כל העת. זיחכך שדווקא משום שידענו על כך ושמענו איומים במשך זמן רב יחסית מבלי שיארע דבר - נחלשה ערנותנו. נוח היה לנו להאמין שהמלחמה נגדנו, כשם שלא פרצה במשך 6 שנים - לא תיפרוץ גם להבא, על אף האיומים. ברם, בדבר אחד צריך להודות, אשר להכנות הממשיות הפסיות למלחמה, היחסים של מדינות ערב עם בריח המועצות ועזרתה המאסיבית של זו למדינות הללו בנשק רב מכל הסוגים ומכל טיב - בזאת הצליחו ממש, ימדינות ערב וברה"מ להוליכנו שולל. כלי החקשורת של הערבים ובעקבותם גם כלי החקשורה של העולם המערבי - ואלה אף הגדילו לעשות - הדליפו ללא הרף ידיעות על קרע וסיכסוכים בין הערבים לברה"מ ושהגורם העיקרי לכך הוא שאין ברה"מ מוכנה לספק לערבים נשק חדיש ומתוחכם - בו בזמן שארה"ב מספקת נשק כזה לישראל. אחר כך התבררו במלחמה זו להוותנו, שני דברים חמורים: א) את הנשק הרוסי החדש הירגשנו ממש על גבינו, וב) שמידת המעורבות הסוביטית באיזור זה הינה עמוקה מאוד וכפסע בינה לבין התערבות מלחמתית ממש נגדנו.

ועכשיו לשאלתך הראשונה: את המלחמה אפשר היה למנוע, תיאורית, אילו נמצאה דרך לפחרון מדיני בטרם פרצה, במרחק רב לפני הזמן שפרצה. יחכן שיוזמות שלום נמרצות מצידנו תיכף לאחר מלחמת ששת הימים ובמשך כל העת היו מבקיעות את החומות של איבה ועוינות והיתה נוצרת דרך כולשהי לקיום יחדיו, אולם יוזמות גלויות, במידה שהן יודעות לי, היו מילוליות בלבד. - לאמור: הבעות רצון ושאיפה לשלום בדרך של מו"מ. ואשר ליוזמות חשאיות שאולי היו בהן הצעות קונקרטינות יותר - בהן איני מצוי ואיני יודע עליהן. יכולנו רק לומר: השאיפות וההחלטה לשלום כמוהן השאיפה וההחלטה לצדק - הן צריכות לא רק להישמע אלא גם להראות. לעומת זאת שמענו במשך שש השנים הללו הכרזות מהכרזות שונות ביחס לגורל השטחים המוחזקים והאוכלוסיה הערבית שבתוכם וכן העובדות אשר נוצרו על ידינו בשטחים. בכל זה יתכן והיה כדי לבטא את הרצון והחשוב לביצור מעמדנו ובטחוננו אלא שלא היה בזה כדי יצירת מצע לקירוב השלום עם מדינות ערב המחכוננות למלחמה נוספת בנו. בסיכום: אפשר היה לטעות ביחס למועד המדוייק לפריצת המלחמה מהבחינה הטכנית (כשלום מודיעיני, הערכה בלתי נכונה של הנחונים המודיעיניים) אולם אי אפשר היה לטעות באשר להגיון המדיני של פריצתה.

שאלה: בחברה הישראלית המושחתת - צה"ל יכול להשאר נקי משחיתות?

תשובה: עם כל ביקורת החריפה על אופייה של החברה הישראלית כפי שהתפתחה והחלה להסתמן בתקופה עד למלחמת יום הכיפורים, איני נוטה להגדירה בנוסח בוטה כזה, ולא כל שכן שלא אייחס שמץ מזה לצה"ל. אני יכול לומר שיותר משמץ מהשאננות אשר בה שקעה החברה הישראלית בסעים האחרונות דבק כנראה גם בצה"ל. ברם, השאננות אשר דבקה בכולנו היתה פונקציה של הראייה המדינית. לאמור: הפער בינינו לבין שכנינו הערבים לא בלבד שלא נסגר במשך השנים אלא אפילו גדל לטובתנו, שהזמן פועל לטובתנו, וכשם שאברנו עליהם בעבר - נגבור גם בעתיד. עם זאת ברצוני לומר, שאין מודעות מספקת בציבור הישראלי לגודל הנצחון הצבאי שנצחנו את הסורים ואת המצרים במלחמה הזאת. המלחמה פרצה כרעם ביום בהיר. כציבור לא היינו מוכנים לה נפשית ובשטח לא היינו מוכנים לה פיסית, במידה כולשהי שחיה הולמת את מטוח הברזל ועוצמת האש אשר הונחתו עלינו. צבאות של עמים גדולים אשר היו מוכנים ודרוכים לקרב לא עמדו וקרטו במלחמת העולם השניה מול עוצמת אש קטנה בהרבה מזו שהונחתה הפעם עלינו. - ואילו צבאנו, בני עם קטן, הלם, ובחלק אף שבר, עוצמה כזו שאף בדימונו לא שיערנוהו קודם לכן, - ואנו נמצאים בחזיתות במקום שאנו נמצאים. לכן - גם זהו צה"ל. ולא רק השאננות והקרייזם התחרותי של הגנרלים אשר החלו מסתמנים בו פה ושם, ויש לקוות - וגם לפעול - שתופעות אלה תעקרנה מתוכו.

שאלה: אחרי המלחמה הזאת - יש יוחר סיכוי לשלום?

תשובה: לצערי אינני רואה סיכוי לשלום מוסכם בינינו לבין הערבים. אין סיכוי לשלום הרצוי למדינת ישראל בתנאים החדשים שנתהוו ו"נחגלו" לאחר המלחמה הזאת. מבחינת חוצאות המלחמה עד השלב הזה: הערכים הוכיחו אמנם יכולת להילחם ואף השיגו הישגים טקטיים מסויימים בראשית המלחמה. אולם אין זה הישג מספיק כדי שיוכלו לזכות כחוצאה מכך בהישג המדיני המקסימלי להם הם שואפים. ושאיפתם המדינית המוצהרת היא: החזרת מלוא הזכויות הלגיטימיות של הפלשתינאים.

המשמעות הבלתי מוצהרת של הסעיף השני היא: היסוד מדינת ישראל. כשלב בדרך למטרה זו הם עשויים אפילו להסכים למדינה פלשתינאית בחלקה של א"י המערבית.

ואילו אנחנו - נצחוננו הצבאי ביחס לכוח והעוצמה שהערבים ריכזו, היה גדול. אולם מהבחינה המדינית הוא לא יצר אף האפקט כדי להשיג, כחוצאה ממנו, אף את המינימום הנראה כיום להכרתי לגבי בטחונה של ישראל אפילו כמנוסה ב-14 הסעיפים של מרכז מפלגת העבודה.

יחכן והערבים, חוץ כדי המו"מ ב"ועידת השלום" יזמו מלחמה נוספת כדי להגיע לנצחון צבאי של ממש ואנו נצטרך לעשות את הכל כדי לגרום להם מפלה של ממש. גם סיכוי כזה קיים במהלכים של הימים הבאים.

מצבם המדיני של הערבים בעולם התחזק לאן-ערוך לגבי מצבם לפני שנים ואפילו סמוך לפני פרוץ המלחמה. הם "נחגלו" לעולם גם ככוח צבאי אולם בעיקר כגורם בעל עוצמה כלכלית, אשר השכיל לנצל את אוצרות הנפט שהוא שולט בהם כנשק מדיני יעיל ביותר. כן החברר קבל כל העולם הקשר ההדוק בין ברה"מ לבין הערבים וחמיכתה בהם כמעט ללא תנאים, מאידך, הוחמר מאוד מצבנו המדיני. בעצם ימי המלחמה כאשר כלל לא הוסתרה עובדה ההקפדה וההתנפלות עלינו ומטרתה - נוחקו אחרוני מדינות אפריקה את קשריהם הדיפלומטיים עמנו ורוב מדינות אירופה נכנעו לטירור הנפט הערבי! אחת אחר השניה, כולל גרמניה המערבית. נשארנו עם בן-בריה אחד, ארה"ב, ואף היא, עם כל שהיא מעניקה לנו (ומי יודע אנה היינו מגיעים בלעדית) אינה בת ברית לנו ללא תנאי, כברה"מ לערבים. לאחר ככלות הכל, יש גם לארה"ב אינטרס להבטיח לעצמה אחיזה במדינות ערב נוכח שליטתן באוצרות הנפט האצורים בשטחיהם, וסקומן הגיאופוליטי בעולם. ולכן, גם ארה"ב האוהדת אותנו והמעוניינת ללא ספק בקיומנו כמדינה חזקה בין המדינות הנאמנות לה פוליטית וצבאית באיזור זה במאבקה הפוליטי הגלובאלי - גם אהדתה היא עשויה להיות מוגבלת וודאי תהיה נכונה לפשרות על חשבוננו מעבר ליכולתנו להסכים להן. מכאן, שיתכן בוועידת ג'נבה גם הסדר רפוי, והוא יהיה כפוי באשר רק שלום יכול להיות מוסכם.

מלחמת ארצות

לנשואיהם של

חנה יבניאלי וזאב הוכלר

ולמשפחותיהם

ברכות למשפחה

לראובן ליכטנר

לסיוס גיוסו בגילגל

להולדת הנכד

לאלישבע וצבי ליגטי

בן לאסתר ולמוטי בגל-און

ברכות למשפחה בגל-און

האסיפה

במוצאי-שבת 8/12 התקיימה האסיפה בשיחה על ענינים פוליטיים, בפעם הראשונה לאחר זמן רב. פתח אורי יזהר במסירת דו"ח מישיבות מרכז מפלגת העבודה ומרכז הקב"מ שהתכנסו בשבוע שעבר. על מרכז המפלגה נכתב הרבה ואין טעם לפרט הרבה. חשוב רק לציין שזו הפעם הראשונה שדיין וחומכיו נמצאו בהתגוננות. יש לזה משמעות מבחינת המדיניות שינקוט המערך. אפילו אם דיין לא יחפטר או יפוטר מדי שמעמדו ופוחו נחלשו. במרכז הקיבוץ היתה שיחה חשובה. כבר מזמן לא היתה כזו כפורום קיבוצי. אנשים דיברו מן הלב דברים הנוגעים ללב. בעבר בלטו אנשי ישובי הגולן על מצוקת הקיום שלהם. הפינני הפתאומי שהפך אותם למעשה לפליטים חרף את עקבותיו בחביעתם. הם טואלים האם יש להם בכלל עתיד שם. היו התקפות חריפות על סר הבטחון והיתה ראייה סעליית הליכוד לסלסוף היא אסון למדינה, פשוטו כמשמעו. באלה היתה הסכמה כללית רחבה. בשאר הנושאים נחלקו הדעות, כאשר לא הובחן שינוי מהותי בהסקפות החבריים מלפני המלחמה. בסיום המרכז התקבלו שלוש התלטות:

- לקיים מושב סני חוץ 10 ימים מן המושב הראשון.
- לחת למזכירות הקיבוץ סמכות להחליכי גיוס מזרזים לעזרת ישובי הגולן והישו בים הנחונים לסכנת קיום.
- לקרא לישובי הקיבוץ להתלכד סביב המערך, לפעול עבורו ולהצביע בעדו.

ראשון המדברים בדיון עצמו היה יריב. יריב סיפר על ההצעה שהוגשה ע"י קבוצת חברים, והוא בחוכם, למרכז הקיבוץ. ההצעה כללה שלושה ספיים: 1. פטורי דיין ושינויים במשרד הבטחון ומקומה. עם הערבים. 2. אימוץ עקרונות תכניות אלון כבסיס להסדר לכנסת, לממשלה וכו'. על מנת שלנעשה בישובים יהיה ביטוי בנציגותם. לדעתו של יריב היה מחדלבו העיקרי זלזול באוייב. בכל המסורים. הוא אינו מסכים לדעתו של גילי ששום קו פוליטי אחר לא היה מונע מלחמה. לדעתו של יריב זה פאטאליזם מסוכף. התעלמנו מ-100 מיליון ערבים ומשקלם ו-700 מיליון מוסלמים ומשקלם. ניגררנו גם למאבקים בעלי אופי דתי, על הר הבינה. הישארוחנו על ההעלה היתה שגיאה. בזה הכנסנו את מצריים למצב של חוסר מוצא שאילץ אותה להילחם. אנו צריכים להגיע לפירוזן של סיני ולא להחזקתו. התעלמנו גם מנושא הפלסטינאים. חשבנו שהם לא קיימים.

הזלזול באוייב גרם גם להרס העורף שלנו. ההגנה המרחבית נמצאה עד המלחמה בתהליך של חיסול. הנוער אינו מאומן. אנחנו לא היינו עם לוחם גם בעורף הסופה הפוליטית עדיין צוברת כוח, כסף, נפט, גיבוי סובייטי, סילוק מאפריקה, בידוד באירופה. היום מצבנו דומה לתש"ח. את כל ישוב אזרחי היה מסוגל להגן על עצמו. כך צריך להיות גם בעתיד. נחוצה הנהגה חדשה, סיים יריב. נחוץ אמון במי שהולך לוועידת שלום. למרוח הכל יצביע בעד המערך כי הליכוד יביא לאסון. הצבעה בעד "מוקד" היא עקרה ופתק לבן יחזק את הליכוד.

השני בדיון היה אשר גולן. אשר אינו מקבל כי מה שקרה הוא תוצאה של קו מדיני מסויים. היו מחדלים נו"איים, בעיקר בדוקטרינת הלחימה ובהערכות. כאן נכנס אשר לפירוט שלא יובאו כאן מסיבות מובנות. כללית, אפשר לסכם את דברי אשר, ידענו איזה כלים יש להם, אבל לא ידענו באיזה שיטוח הם יילחמו.

מקסיים צבאיים אין להקיס על קו פוליטי. אי אפשר לומר שכל התפיסה שלנו היתה מוטעית ואל נטיל על עצמנו עומס מוסרי. ערבויות לא יעזרו. רואים זאת כיום ממה שנעשה בווייסנאם. אם נסתכל במבט כולל, הרי שלאחר התנאים ההתחלתיים הגרועים, היה לנו נצחון מזהיר.

מה יהיה? נחוצים לנו סבלנות ואורך רוח. אינני מאמין שיהיה שלום אמתי. לא נוכל להגיע לשלום שבעצמנו נוכל להאמין בו, בדור הזה. חשיבות העומק האינטראטגי הפכה למוחשית ביותר. נחוצה גישה חדשה היום במטא ומתן המדיני, אבל לא נחזור לגבולות שלפני ששה הימים.

בעולם של היום קיימים שני גושים. אחד לא מתערב בנעשה אצל השני. ארצות הברית לא התערבה בהונגריה, וצ'כוסלובקיה. אבל בחומת ברלין אין מלחמה, כי שם יכולה ירייה להביא למלחמת עולם. בן-גוריון רצה תמיד להיות קטור עם ארצות הברית בחוזה הגנה. אם ישודור כאן מצב כמו בברלין יהיה כאן שקט.

(המשך בדף הבא)

כפוצאה מהסערה שעברה עלינו על מפלגת העבודה להעמיד בראשה הנחגה חדשה. המערך היום הוא הכתובת היחידה. עליו לכבוש מחדש את אמון העם. הוא יוכל לעשות זאת רק עם נבחרת חדשה.

אחרון הדוברים בערב היה בן-אהרון. הוא שלל את הדיבור על כך שהממשלה ויתרה על מכת מנע ובזה גרמה לימים הראשונים הקשים. לא היתה כל אפשרות להנחית מכות מנע. לא היינו ערוכים לזה.

במשך שש שנים שמענו שכוח ההרתעה שלנו ימנע מלחמה. שהם לא יעזו ואם יעזו - יוכרעו באופן מוחץ. לאידיאולוגיה הזו היתה השפעה על כל שטחי החיים. אי אפשר לקיים רמה של ביזבוז ומוחרות ולהאמין טזה לא יחזור לצה"ל. צה"ל הוא צבא העם ומה שיש בעם יש בצה"ל.

ידענו כל מה שיש בידם, אך לא הערכנו זאת נכון. אמרנו שנהדוף אותם וזה נכון. צה"ל קיים את הבטחתו אבל אם היינו ערוכים, היו הרבה פחות קורבנות. לא רק הנשק הסובייטי עזר לערבים. ברה"מ נמצאת בהתקדמות במזה"ת וארה"ב בנסיגה. אין ולא תהיה כאן חזית בין שתי המעצמות, לא תהיה מלחמת עולם על יאהמזרח החיכוך. אין גם בוויטנאם. מה שארה"ב עשתה שם זה לחלץ את עצמה. ארה"ב לא רצתה מעולם חוזה הגנה גם כשבן-גוריון דיבר על זה.

אין אפשרות של הכרעה צבאית בינינו לבין הערבים. ברה"מ עומדת בינינו לבין קהיר ודמשק. ארה"ב אינה עומדת בכך היום בפני הערבים. ייתכן והם יעמדו כך להגנה חל-אביב, חיפה וירושלים, בינתיים החומה הוא צה"ל. מלחמת ששת הימים לא תחזור יותר. ההסכם בינינו לבין הערבים הוא דימיוני לא פחות מאשר סיום הסיכסוך באמצעות הכרעה צבאית.

יש מצב של חיקו ולכן אפשר לדבר על הסדר. אין שום הסכמה בין ארה"ב וברה"מ מלבד זאה שלא כדאי להם להצית מלחמת עולם בגלל המזה"ת. חוזה שלום אינו רק פיסת נייר. אנו נמשיך לקיים את עצמנו הצבאית. במפלגת העבודה מסתמך ראשיתו של מפנה עם קבלת 14 העקרונות נקודת הכובד עוברת מהשטאים לבטחון. אני בדעה שאילו הוצע למצרים לפני יום כיפור מה שהוצע להם עתה בקילומטר ה-101, לא היתה פורצת המלחמה.

המצב הנוכחי פותח פתח למדיניות ישראלית, דבר שלא היה קודם.

הערה: הדברים שהובאו כאן נכתבו לפי פרוטוקול האסיפה, שגם הוא אינו סטנוגרמה. לכן יש לראות בהם מעין סקירה עניינית שאינה מוסרת כל פרט אלא את עיקרי הדברים ורוחם.

ל ק ר א ת ה א ס י פ ו ת ה ב א ו ת

א. באסיפה האחרונה נפתח בירור בבעיות פוליטיות בעקבות המלחמה. הבירור מתקיים אחרי מושב אחד של מרכז הקיבוץ ולפני מושב שני. התקיים אסיפה שניה באותו נושא מכיוון שיש כבר חברים נוספים שביקשו לדבר. כמו כן יש כוונה לנסות ולגבש הצעות שתבטאנה את בעיות המשק לקראת המושב השני של מרכז הקיבוץ.

הדיון שהתחלנו בו הוא חשוב. נגמלנו מזמן מדיונים כאלה. היו מי שחששו פן לא יבואו חברים לאסיפה הזאת. בכל זאת השתתפו כ-100 חברים. למעשה היו בדיון שהתקיים 4 פתיחות והשיחה עוד לא התחילה. אני קורא לחברים להרשם אצלי לרשות הדיבור. כמו כן אפשר להביא הצעות לסיכום בנוסף על אלה שמתכוונים לשבאן.

חשוב שהדיון יימשך. השתיקה והעיסוק רק בבעיות היומיום לא מילטו אותנו מצרות ואסונות. כל הארץ מדברת. גם במשקים רבים היו אסיפות בעינינים פוליטיים. יש בחירות באופק וגורליותן אף היא מחייבת אותנו לגבש עמדה לאחר שנשמע אחד את השני - בטוחים בעצמם וספקנים גם יחד.

ב. הכנה תוכנית המשק וההצעות לחסכון נתעכבה קצה מסיבות טכניות בעיקרן. באם נהיה לחוצים בזמן יש אפשרות שנקיים את האסיפה שתדון בתוכנית המשק גם באמצע השבוע.

אורי יזהר

מישיבות המזכירות

7/12/73

חבילות לחיילים

התקיים דיון בנושא בתשתחפות שרן יבין מרכזת ועדת הקשר. בדיון העלו בעיות תדירות המשלוח בחקופה זו ומשלוח חבילות למי שאינם חברי המשק ע"י ועדת הקשר. המזכירות סיכמה כי אחרי חנוכה כל עוד נמשך המצב הנוכחי יישלחו החבילות אחת לחודש ורק לחברי המשק.

הודעה בעניני מחנה

א. בישיבת ועל מחנה שהתקיימה ב-12/3 סוכם סופית להקים את הפעוטון החדש ליד פעוטון הפרדס. כזכור לחברים היו דיונים רבים בנושא כולל האסיפה.

לאחר שנדחה העירעור על המקום באסיפה העלו הדיירים טיעונים חדשים. אלה נידונו מחדש בוועדת המחנה ונדחו. הדיון התקיים בהערך הדיירים מכיוון שהם בצבא. לא יכולנו לדחות את הדיון עד לשיחרורם או לתאם את התאריך להימצאותם בחופשה כי מצב דיור הילדים מתעכב למשבר וכבר אחרנו את המועד וניזדקק לכל מיני סידורים מאלתרים (עם הפעוטון החדש) לתקופה ארוכה. בנוסף לכך: הנושא בורר ולובן פעמים רבות ואי אפשר יותר להשהות את ההכרעה וביצוע גם מטעמים של נוהל

ב. לפני מספר חדשים החליטה וועדת המחנה על ביטול הדרך העוברת מדורים לשיכון החדש. הוחלט על תוואי חדש. בינתיים, עד שתיסלל הדרך סודר תוואי ביניים מהמחסן של חנן שרון אל בין שתי הרפתות הישנות ומסל לאורך הרפת הצפונית למטבח. כמו כן הוחלט לבטל את מגרש החנייה ליד מטבח התינוקות. בזמן המלחמה ולאחריה נפתחה הדרך הקודמת מחדש והתחילו להשתמש טוב במגרש החנייה הנ"ל. אנו חוזרים ומזכירים לציבור כי הדרך הישנה מהמגרש סגורה לרכב וכי על כל בעלי הרכב לנהוג כפי שנהגו לפני המלחמה.

וועדת מחנה

27/10/73

מכתב מסורנו

מכתבי שלחתיים

לביה גבעת-חיים שלום רב,

מעט מן הנעשה כאן - בימים הראשונים למלחמה נמצאנו בניחוק מוחלט מן הארץ - עיתונים התעכבו, מכתבים כמעט ולא נכתבו, קווים לטלפון לארץ קשה מאוד היה להשיג - וגם כשהצלחנו לדבר עם המסק לא קבלנו תשובות לשאלות - מאוחר יותר הסתבר לנו שלא אנחנו היחידים שהופתענו.

בקרוב היהודים בקהילה היתה התעוררות - במרכזים היהודיים ניתן היה לחוש בבירור שקרה משהו - בני נוער עברו מדלת לדלת ואספו תרומות בקופסאות הכחולות של הקק"ל (שקמו לתחייה), מכרו סיכות שעליהן כתוב באנגלית "ישראל צריכה לחיות" "ישראל ריאלית" וכיוצא בזה. נערכו הפגנות סטודנטים, אספות ועצרות הזדהות. בין המבוגרים נאספו תרומות בסכומים רציניים. כמו כן נערכה אסיפה של יורדים ישראלים - שרבים רבים הם בטורנטו - זו בניגוד להתרחשויות הקהילתיות האחרות היתה קצת מביכה ובלתי נעימה - כולם במסווה של התנצלות והתגוננות על ישיבתם כאן - אך בכל זאת באו לשמוע, התעניינו - וחלקם אף למעלה מזה.

הרבה ממה שהתרחש בקהילה נעשה ביוזמתם של שליחים שנמצאו כאן. דרו עסק בראיון המתנבאים וארגון נסיעתם ארצה, כמו כן ארגון עצרת נוער וסטודנטים. אך כמו לאחר כל ביאות בא השמל - ובתקופה זו קשה להיות פה - לא פחות מאשר בעת המלחמה עצמה. חשיבות השליחות אמנם הוכחה אך, אישית, לנו השליחות כבר ארכה (כאורך הגלות ממש).

אויסי ודוד.

ההמחאה המצורפת היא למלווה - תודה'

הדמוקרטיה בהנהלת מפעל קיבוצי

מחוך "על המשמר" 30/11/73

הפרס ע"ש חנן רובין הוענק למנחם רוזנר

פרס ע"ש חנן רובין הוענק אמש, למנחם רוזנר, איש קיבוץ רשפים, על מחקרו בדבר הירארכיה ודמוקרטיה בפועל הקיבוצית.

הפרס הסני שמור לחייל, אשר יכתוב על נושא החייל במלחמה. המועמד לפרס השני ייקבע בהמלצת הוועד למען החייל.

מימצאי המחקר מוכיחים כי הדמוקרטיה מגבירה את הרגשת הסיפוק של העובד ומידת הדהותו וכן תורמת לקידומו הטכנולוגי הכלכלי של המפעל.

מכתבם של חיילים

מכתבים למערכת

לחיילים בסדיר שהעבירו מכתב למערכת העלון.

1. איננו נוהגים לפרסם כתבה בעילום שם, אלא במקרה ולפחות לעורך ידוע מי הוא הכותב או מי הם הכותבים.

2. לגופו של עניין, פנינו למזכיר אשר הודיענו שהעניין כבר בטיפול ובקרוב יסודר.

העורך.

Separator line

ביקור אצל המתנדבים

המתנדבים

בשבוע שעבר ביקר במשק הח' שלמה גביש בין מארגני וועדה המתנדבים שליר הוועד הפועל של ההסתדרות.

הוא התעניין בכל הנעשה בחומי הטיפול במתנדבים. חנאי דוור, וכסף כיס, עבודה וכו'. - והבטיח לארגן יחות הסברה בקרב המתנדבים על ההסתדרות, שאלות כלכלה וחברה של ישראל, סיור ויום עיון במוסדות ההסתדרות על חשבונם. כמו כן מבטיח 6 ימי טיול - על חשבונם במשך חצי שנה עם הסבר והדרכה.

יש לי רושם שהוא ההכוון בעיקר לקבוצה של שירות-לעם, שנשלחו למסקים רבים לתקופה של חצי-שנה, וכוונתם של מתנדבים אלה בסופו של דבר - עלייה.

אולם גם אנו נהנה מהמיכתם כיוון שהקבוצה שבאות אלינו - נשלחה משעם הטוכנות. כמו כן נקבל מהם שי קטן סמלי לכבוד חג החנוכה ליהודים שבהם - ולחג המולד לנוצרים.

פדות.

ת ר ב ו ת

א. חלה אי-הבנה בדבר ההרשמה לסירי ביאליק והיא מבוססת - ועם החברים הסליחה.

ב. בקרוב תיערכנה הערוכות ספרים במסגרת "מפעל הספר" של הוצאת הקיבוץ המאוחד, ספריית הפועלים ועוד.

לילי

ח'וכים

פחות חשמל - פחות עמל

אוייבינו תערביים בוודאי לא העלו על הדעה בהחליטם על חרם הנפט, כי משבר האנרגיה (כהגדירה שבאופנה) "בא לידי ביטוי" בחיינו היומיומיים בעורף כאשר טומן הוא בחובו גם תופעות נעימות למדי. הנה שמעתי, למשל, על מקום עבודה מסויים בו החליטו העובדים לחסוך בחשמל בדרך מקורית משלהם. בדקו ומצאו כי חימום קומקום קר צורך הרבה חשמל, על כן שקיימים הפסקות לשתיית קפה או חה לעחים תכופות, עד כעשר פעמים ביום, על מנת לא לחת לקומקום להחקר.

ש ב ת ש ל ו ם